

и уягчаване на Христовото учение между Славянитѣ. Ето защо, като съставилъ Славянската азбука, св. Константинъ се заловилъ да състави своята първа Евангелска проповѣдь, която захваналъ съ думитѣ „*Въ началото бѣ словото, и словото бѣ у Бога, и Богъ бѣ словото*“ (Ив. гл. 1, ст. 1), а слѣдъ това започналъ прѣвежданieto на цѣлото Евангелие, Апостолътъ, Псалтирътъ и по необходимитѣ Богуслужебни книги, въ това число и правилата на святитѣ отци (вѣроятно чиновѣтъ за ржкополаганието достойни лица за священници, за бракосъчетанието, кръщението, погребението и въобще за таинствата, и нѣкои йоще трѣби) и житиетата на светиитѣ.

които сте отъ едно плѣме), а въ икосъ 9-й се казва: „Радвайте се (святи братя), които като Даниила и Естирь сте ходатайствували (сте се застъпали) за свой народъ“. Въ икосъ 12-й пакъ се казва: „Радвайте се (святи братя), които на всички народи сте завѣщали всѣкой да извършва службата Божия на языкътъ си.“ Което,ще рѣче: сами като сте извършвали службата Божия на языкътъ си, показали сте примѣръ и сте завѣщали (поръчали, наредили, узаконили) щото всѣкой да извършва тѣзи служба на языкътъ си. Най свѣтнѣ, въ молитвата къмъ тѣхъ, съ която се завършва Акатистътъ имъ, се казва: „ защото, ако и да сме отпаднали отъ единомислието и любовта, които сте добръ завѣщали на Славянитѣ, като на свои братя по вѣра и по кръвъ (плътъ) все пакъ не дѣйте отблѣсва нашитѣ молби “

Че на панагонъ йоще и Славянскитѣ имъ имена Цергота и Страхота.